

МІФИ ПРО ПРОЩЕННЯ

Прощення, перш за все, походить від Бога, а потім переходить до всіх інших. Але ми розвинули міфи про прощення, які будуть перевірені та оцінені за Божим стандартом, Біблією.

Міф 1 - Бог ніколи не міг мене пробачити.

Більшість людей схильні тяжіти до однієї або двох крайнощів. Деякі люди взагалі не думають, що їм потрібне прощення. Вони схожі на фарисея в Луки 18, який сказав: «Господи, дякую Тобі, що я не такий, як інші люди». Він молився Богу, ти не радий, що я на твоєму боці? Але я виявив, що набагато більше людей тяжіють до іншої крайності. Вони дивляться на себе і бачать свій довгий список гріхів. Вони порівнюють це з реалізацією ідеальної Божої волі для їхнього життя, і вони роблять висновок: Бог ніколи не зможе мені пробачити. Бог ніколи не міг прийняти мене. Я не гідний його.

Істину про Боже прощення можна знайти на всьому протязі Біблії, але є два уривки, які дійсно висвітлюють її.

- Римлянам 5:6-8 – «Бачите, якраз у потрібний час, коли ми ще були безсилі, Христос помер за безбожних. Дуже рідко хтось помре за праведна людина, хоча за добру людину хтось, можливо, наважиться померти. Але Бог показує Свою власну любов до нас у цьому: Коли ми були ще грішниками, Христос помер за нас.» О, це ковток.
- Луки 15:11-32 – Притча про блудного сина. Це показує, що батько (Бог) бажає, щоб усі Його діти, блудний син (нас) покалися і повернулися.

а) Бог прощає, тому що це його природа прощати.

«Бог доводить Свою любов до нас цим: коли ми ще були грішниками, Христос помер за нас» (Римлян 5:8). Що спонукало Бога до цього? Одне — це його люблячий характер. Літній апостол Іван сказав просто: «Наш Бог є любов». 1 Івана 4:8

Притча, яку ми назвали про блудного сина, дійсно названа недоречно. Її правильніше було б назвати «Притча про люблячого батька».

Весь зміст притчі полягає не в марнотратстві сина, а в величній любові батька. Біблія пояснює це трьох уривків і в багатьох інших місцях, що про нас немає нічого, що робить нас гідними того, щоб Бог прощав. Ми нічого не можемо зробити для нього, що робить його більш повноцінним завдяки тому, що ми на його боці. Єдина причина, чому Бог прощає, полягає в тому, що це його природа — прощати. Він досконалий люблячий Батько, і ми хвалимо його за це.

б) Бог завжди готовий пробачити нас.

Згадайте притчу про блудного сина. Ви, батьки, можете ідентифікувати себе з цим. Дозвольте мені задати вам запитання. Хлопець взяв свій спадок, пішов і розтратив його. Ми не знаємо, скільки тривало спадкування, тижні, місяці, можливо, навіть роки. Нарешті він повертається, жалюгідний і голодний. Коли батько блудного сина хотів, щоб ці стосунки були відновлені і був готовий дати йому це прощення? Щохвилини, коли він відходив, і щохвилини того хлопця зникало. Коли хлопець повертався додому, батько побачив його, коли він був ще далеко, і побіг до нього. Протягом усієї цієї саги його любов ніколи не похитнулася, і прощення завжди було готовим. Але хлопець цього не усвідомлював, тому що повірив у міф, брехню про те, що коли він пішов геть, батько ніколи не міг йому пробачити. Це кінець. Відносини розстріляні назавжди.

Якщо ви пам'ятаєте історію, він так зголоднів, що навіть їв би разом зі свинями, яких годував. Коли цей голодний біль вразив його, він нарешті придумав план. Він сказав: «Думаю, я просто піду додому і проситиму стати рабом. Чи знаєте ви, чому він вирішив стати рабом свого батька? Це тому, що він повірив у брехню, в яку диявол хотів, щоб він повірив. Ви ніколи не зможете повернутися назад, і якщо ви це зробите, ви будете рабом. Диявол хоче,

щоб ми повірили про небесного Батька сьогодні, що наш Бог на небі спиною до нас і з піднятими руками Ви можете благодіяти, і я хочу, щоб ви перестрибнули, ми побачимо, наскільки ви гідні цього! Його любов до нас у тому, що коли ми ще були грішниками, Він (тисячі років тому) дозволив досконалому померти на хресті замість нас.

в) Прощення реалізується лише тоді, коли воно прийняте.

Коли батько пробачив хлопчика? Він був готовий пробачити його, щойно він пішов, але хлопець був втрачений, поки не повернувся додому й не віддався на милість свого батька. Весь цей час його тато був готовий і чекав, щоб надіти йому на спину мантию, перстень на руку, взуття на ноги та їжу в його череві. Але весь цей час хлопець був безгрошівцем, голодував і загубився, і ти, можливо, теж зараз.

Ви кажете: «Бог ніколи не зможе мені пробачити». МІФ!! Правда в тому, що він завжди цього хотів, але ти житимеш і помреш нещасним, нещасним і загубленим поки ти не розвернешся і не попрямуєш до того хреста за прощенням, який чекає на тебе. Це досконале і єдине джерело прощення.

Боже прощення чекає на кожну людину, якщо вона тільки прийме його. Це найкраща новина, яку могла почути людина, якщо вона ніколи не чула почув це. Чудова новина полягає в тому, що наш Бог сказав, що якщо ви хочете отримати прощення, ви повинні вірити, що Ісус, Син Божий, помер на хресті як жертва за ваші гріхи, будьте готові визнати, що Ісус є Христом, Сином Божим і Господь чи господар вашого життя. Не приховуй цього, досить повір комусь розкажеш. Полюбіть Ісуса, потім об'єднайтеся з Ним у Його смерті, через занурення у воду, хрещення, закликання Його імені до врятувати вас і воскресити Богом, щоб ходити в новому житті як нова духовна істота.

Міф 2 - Я ніколи не зможу пробачити _____.

Вставте ім'я того, кого, на вашу думку, ви ніколи не зможете пробачити. Але я смію сказати, що для більшості з нас у житті є хтось, кого нам надзвичайно важко пробачити.

Можливо, хтось щось зробив з нами або щось сказав про нас. Можливо, вони не зробили або сказали те, що, на вашу думку, вони повинні були зробити або сказати. Причина вашої образи може бути серйозною, вона може бути незначною, вона може статися дуже давно, вона може бути зовсім недавно, це може бути серія повторюваних подій або одноразова подія. Але правда в тому, що коли ти зазираєш у своє серце, це робить тебе нещасним. Ви озлоблені проти них і хотіли б покарати їх, але ваша озлобленість тримає вас у в'язниці в камері гніву, розчарування та хвилювання.

Прощення — це ключ до того, щоб відімкнути вас від цієї камери, і він знаходиться прямо у вас у кишені. У вас є ключ прямо тут. Те, що заважає нам дотягнутися до нього та витягнути цей ключ, — це міфи про прощення, на які ми звикли повірити.

Міф 3 - Час лікує всі рани.

Ви це коли-небудь чули? Час лікує. Це брехня. Цим старим кліше занадто часто зловживають і є неточним. У нашому страху зіткнутися з проблемою ми припускаємо, що якщо ми просто проігноруємо або відкладемо біль і образи, які відчуваємо через чиюсь образу, вони просто зникнуть. Ні, плин часу лікує непрості провини, як плин часу лікує неправильно закладений фундамент будинку. Або плин часу вилікує інфекцію у вашому тілі. З плином часу стан тільки погіршується. Міф про те, що час лікує всі рани. Правда полягає в тому, що час допомагає лікувати лише тоді, коли зроблено правильний вибір.

Міф 4: щоб пробачити, я повинен заперечувати свою біль.

Багато людей не прощають, тому що вони були глибоко поранені. Вони думають, що якщо я пробачу, то маю діяти так, ніби мені не було боляче. Я маю просто посміхнутися на своєму обличчі, пройти туди й сказати: «О, я прощаю тобі. Ні, це мене зовсім не турбувало». Це не правда. Справа в тому, що заперечення болю є ознакою незрілості. Зрілий християнин, якого образили і який бажає пробачити, дивиться на ситуацію чесно і каже: «Знаєте, мені це завдало болю, дуже завдало болю. Але, клянусь Божою силою, я хочу подолати це і подолати». це." Ця чесність є ключем до нас

на шляху до одужання в цьому питанні прощення. Заперечення образи або заперечення її не було лише перешкоджає процесу прощення. Тепер будьте обережні, не зациклюйтесь на цьому, а плекайте його. Не дозволяйте йому гноїтися; закінчуй з цим. Не заперечуйте це.

Міф 5 - Прощення і довіра - одне й те саме.

Деякі люди думають, що якщо вони пробачили людину, вони якимось чином повинні відкрити все своє життя і повністю довіряти цій людині. Тоді як правопорушник каже: «О, вони сказали, що пробачили мене, але тепер вони мені не довіряють». Але прощення і довіра - це не одне і те ж.

Ось основна різниця. Прощення дається безкоштовно. Довіра заслужена. Ісус навчав нас прощати того, хто образив нас 70 разів по 7 разів. Ми повинні робити це навіть за те саме правопорушення. Як ви думаєте, чи могли б ви зробити це за той самий злочин? 70 разів 7 разів? Але довіру у стосунках потрібно відновлювати дуже повільно. Кожен наступний проступок чи образа робить цю довіру набагато важчою.

К. С. Льюїс написав це про прощення. Він сказав: «Це прощення не означає, що ви обов'язково повірите наступній обіцянці. Це означає, що ви повинні докласти всіх зусиль, щоб убити будь-які сліди образи в ваше серце, кожне бажання принизити, завдати болю або відплатити цій людині." Це прощення.

Міф 6 - Пробачити означає забути.

Хтось каже: «Вони ніколи не пробачили мене, тому що вони ніколи про це не забували». Ми люди, і щось сильний біль залишає незгладимий слід у нашій пам'яті, і він не просто миттєво зникає, коли ми того хочемо. Єремія 31, Бог каже: «Я прощу їхню провину та їхній гріх, Я більше не згадаю». Я не можу повністю віднести до цього. Це не тому, що Бог раптово починає старіти чи відчуває хворобу Альцгеймера, Бог каже, що я обіцяю ніколи більше не згадувати про це. Ми можемо зробити свідомий вибір залишити це позаду і не зациклюватися на цьому. Не дозволяйте цьому постійно з'являтися та заважати нашим стосункам. Чим доросліша людина, тим краще вона може це робити.

Правда про прощення

1. Згадайте, як Бог простив вас.

Це абсолютний ключ, і тому цей урок почався з цього твердження. Якщо ми повністю приймемо цю реальність, у нас буде невелика проблема з прощенням інших людей.

Павло сказав у Посланні до Ефесян 4:32: «Будьте один до одного добрими та милосердними, прощаючи один одному, як у Христі Бог простив вам». Людина, якій важко прощати інших, без винятку буде людиною, яка має недостатнє відчуття благодаті Божої.

У Євангелії від Матвія 18 Ісус розповів притчу про слугу, який служив цареві і якимось чином заборгував йому 10 000 талентів. величезна сума за будь-якими стандартами в будь-якій країні. Той слуга не міг відплатити цареві. Він почав благодати короля за свою родину. Пробачив йому цар милосливий, просто забудь. Ви можете в це повірити?

Потім сталося щось більш неймовірне. Той слуга, якому був прощений такий величезний борг, пішов і знайшов товариша, який винен йому сто денаріїв, надзвичайно малу порівняно з сумою, яку він

пробачив його господар. Він вимагає негайної оплати, відкидаючи його благання про милосердя, і посадив його у в'язницю, поки він не зможе заплатити. Той перший слуга не мав уявлення про те, що було зроблено для нього.

Ось

До речі, Бог очікує, що ми робимо для інших те, що Він уже зробив для нас. Це станеться тільки тоді, коли ми зрозуміємо, що він зробив для нас.

2. Усвідомте, що прощення – це вибір, а не емоція.

Багато людей кажуть, що я не можу змусити себе пробачити, або я не можу змусити себе просити вибачення. Прощення - це вибір, а не емоція. Емоції сповнені цієї справи прощення. Іноді нас закликають прощати, коли кожна емоція бореться проти цього. Ось у чому суть, як і у всьому в житті, коли ти дуже рано прокидаєшся після важкого і важкого дня, емоції не хочуть вставати з ліжка. Але ти? Ви повинні. Як тільки ви це зробите, ваші емоції почнуть влаштовуватися. У вас є вибір щодо прощення. Коли вас хтось ображає, ви можете відрепетирувати це або ви можете відпустити це. Ви можете продовжувати репетирувати це знову і знову, і це буде гноїтися, або ви можете відпустити це. Це вибір, а не емоція.

3. Зрозуміти наслідки невблаганного серця.

Пригадайте, як перший слуга поведився з другим слугою. Коли король почув про це, він «покликав першого слугу. «Лихий слуга», — сказав він, «я скасував увесь твій борг, бо ти благав мене». Хіба тобі не слід було змилюватися над своїм товаришем, як я змилювався над тобою?» У гніві його господар віддав його тюремникам на тортури, доки він не віддасть усе, що мав борг». Коли король дізнався, як він поведився з іншим чоловіком, він сказав: «Моє пробачення є для вас, ви стверджував це.

Хтось каже, що тортури, про які йдеться в притчі, є символом пекла? Так, це так, але більше того, це символ пекла на землі. Тому що коли образа заражає вас, вона вас мучить. Це замикає вас у в'язниці, щоб дістатися до іншої людини, і це вбиває вас. Чи є гіркий спогад, що позбавляє вас щастя? Чи є у вас біль? Відпусти. Це вас тільки мучить. Можливо, ви тримаєте це проти іншої особи, і вони можуть навіть не знати про це. Їм це може зовсім не шкодити, а вам це вбиває. Це єдина ситуація, яку я можу пригадати, коли наш Бог відмовився від пропозиції прощення. Він каже, що якщо ти відверто відмовляєшся пробачити інших людей, ти перекинув міст до мене. Друзі, давайте не будемо спалювати міст, через який ми з вами повинні пройти, щоб потрапити в рай. Це надто важливий міст; це міст під назвою прощення.

Господь навчив нас молитися: «Прости нам провини наші, як і ми прощаємо винуватцям нашим». Ти справді хочеш молитися, Господи, прости мене так само, як я прощаю інших людей? «Прости нас наші провини так само, як ми прощаємо провини проти нас». Ось така думка.